

Chapter 2: Revelation and the Self

Mishnah Avot 5:22 (3rd century, anonymous collection of rabbinic law)

Ben Bag Bag said: “Turn it over and turn it over, for all is within it.”
בן בג אומר: הפך בה והפך בה, דכולה בה.

Mishnah Avot 5:22 -- according to Kauffman manuscript

Ben Bag Bag said: “Turn it over and turn it over, for all of it is within you, and all of you is within it.”
בג אומר: הפוך בה והפוך בה דכולה בך לך בה

Isaiah Horowitz, *Shenei Lubot ha-Berit, sha'ar ha-otiyot, lamed*

The heart is *malkhut*, as explained in all places. Thus it must always be a Holy of Holies, where the GOd's Presence can rest, as it is said (Exodus 25:8), “And you shall make Me a sanctuary, and I will dwell in their midst”--not in it, but in them, meaning in the Holy of Holies that is the heart. According to the heart's arousal, this awakening spills into all attributes and practices.

והלב הוא מלכות כמבואר בכל מקומות. על כן צריך הלב להיות תמיד קודש קדשים שישרה בו השכינה, כמו שנאמר (שמות כה, ח), ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, לא אמר בתוכו אלא בתוכם, דהיינו בקדש קדשים שהוא הלב, כי כפי התעוררות הלב בא התפשטות לכל המדות והנהגות

Toledot Ya'akov Yosef, *va-yera*

I heard the following interpretation of this verse in my teacher's [the BeSHT's] name: “All that your hand can do, do it with your power; in the netherworld there is neither awareness nor account” [Eccl. 9:10]. Enoch, who was to become the chief angel Metatron, was a cobbler. With each stitch that he sewed, the blessed Holy One is unified. The matter is thus. Thought is called Infinite [*Ein Sof*], Y-H-V-H; action is *Adonai* [my Lord]. When one connects thought with action in the moment of performing that action, this unifies the blessed Holy One and Shekhinah. Thus it is written: “All that your hand can do, do it with your power.” For thought is called “wisdom” [*hokhmah*]—“the power of what” [*ko'ah mah*], the force of all that is. So, performing an activity “with your power” is to do it with mind bound to action, unifying the blessed Holy One and Shekhinah.

שמעתי בשם מורי פירוש הפסוק “כל אשר תמצא ידך לעשות בכוחך עשה כי אין בשאול דעת וחשבון” (קהלת ט', י'), כי ענין מט"ט, שהיה מיוחד קודשא בריך הוא ושכינתיה על כל תפירה, הוא כך: דהמחשבה נקרא אין סוף הוי"ה, והמעשה הוא אדני"י [שכינה]. וכאשר מחבר המעשה עם המחשבה בעת עשיית המעשה, נקרא יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. וזהו שאמר כל אשר תמצא ידך לעשות בכוחך עשה, רצונו לומר כי המחשבה נקרא חכמה -- כח מה -- ותעשה המעשה בכוחך שהוא המחשבה לחבר שניהם שהוא יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. כי אין בשאול [דעת וחשבון], ותיבת אין משמש למעלה ולמטה, ורצה לומר, שאם אינך מאמין בזה ותסתפק בזה, אז אין בשאול דעת וחשבון. ודברי פי חכם חן:

“In the netherworld there is neither awareness nor account.” The word “neither” [*ayin*] is active above and below. If you do not believe in [your capacity for unification], if you continue to question and doubt, then “in the netherworld there is neither awareness nor account.” The words of the wise are pleasing.

Pinhas of Korets, *Imrei Pinhas, tefillah, no. 6*

I also heard [Pinhas] say the following about prayer: People think that we pray before the blessed Holy One. But it is not so. Prayer itself is divinity, as it says, “He is your praise, He is your God” (Deut 10:21). Prayer is a name of *malchut* [i.e., of Shekhinah; see Zohar 1:253b].

עוד שמעתי בענין התפילה, שאמר: העולם סוברים שמתפללים לפני הקב"ה - ואינו כן. כי התפילה בעצמה היא אלוקות, כמ"ש (דברים י, כא) הוא תהלתך והוא אלוהיך, וגם תפילה היא אחד מכינויי המלכות.

Tsofnat Pan'eah, va-era

Rabbi Joshua ben Levi said that every day a heavenly voice comes out from Mount Horeb proclaiming, “Woe to the creatures for insulting the Torah,” etc. (m. Avot 6:2)....

My teacher asked how this can be. If it is impossible to hear the voice, then why does it speak? If it is indeed possible, then why does nobody hear it?

I heard from my revered teacher an explanation of the Mishnah (m Avot 2:1), “A seeing eye and a listening ear.” The eye can see from one end of the world to the other, and the ear is capable of hearing the proclamations from on high, but our misdeeds separate us. The soul is exiled with the evil inclination, and the three husks of occlusion surround our vision and hearing. You must break these husks before you can hear and see. My teacher demonstrated that he saw from afar and heard the proclamations as was truly clarified to him in truth. Therefore, it is indeed possible to hear and see, as explained above.

ואמר רבי יהושע בן לוי בכל יום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה וכו' (אבות פ"ו מ"ב)... הקשה מורי זלה"ה ממה נפשך, אם אי אפשר לשמוע הכרוז אם כן הכרוז למה, ואם אפשר ...מ"ט אין שומע וכו' שמעתי ממורי זלה"ה ביאור משנה (אבות פ"ב מ"א) עין רואה ואוזן שומעת וכו', מצד שהוא עין ראוי לראות מסוף העולם ועד סופו, ואוזן ראוי לשמוע הכרוזין של מעלה, רק עונותינו מבדילין מצד שהנשמה בגלות יצר הרע וגי קליפות של ערלה מסבבין הראיה והשמיעה, וצריך שישבר הקליפות ואז יוכל לשמוע ולראות, ומורי זלה"ה יוכיח, שראה מרחוק ושמע הכרוזין כאשר נתברר לאמיתו, ואם כן אפשר ואפשר לשמוע ולראות כנ"ל.

Mei ha-Shilo'ah, lekh lekha

“And God said to Abram, ‘Go forth from your land,’ etc. It is written, “For I will pour water on the thirsty and streams on the dry land” (Isa.

ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך כו', כתיב כי אצק מים על צמא ונוזלים על יבשה כאשר התחיל אצק"ה התחיל לבקש ולחפש אחר שורש החיים שלו אחרי

44:3). When Abraham started, he began to seek and search for the root of his life, after understanding that all the pleasures of this world cannot truly be called real living... Concerning this, the blessed Holy One, said to him, "Go forth"--meaning go into yourself. All the matters of this world cannot be called life, for the essence of life you will find within yourself. Thus will rejoice in the Lord, you will glory in the Holy One of Israel. This is true life.

הבינו אשר כל חמדת עוה"ז לא יתכנו להקראות בשם חיים אמיתיים... ע"ז אמר לו הש"י לך לך היינו לעצמך כי באמת כל דברי עוה"ז לא יקראו בשם חיים ועיקר החיים תמצא בך ואתה תגיל בה' בקדוש ישראל תתהלל. זאת הוא החיים.

Kalonymos Kalman Shapira, *Inyan ha-Hashkatah - Quieting the Mind*

From our holy Teacher, the Rebbe, may he live for many long and good years. In the year 5696 or 5697 [=1936 or 1937], when I was the study-partner of my beloved colleague Yissakhar Nahman Ze'ev, we were privileged to be called to the inner sanctum [of the Piaseczner] during the ten Days of Awe. This was by virtue of this young man, since it seemed that the Rebbe very much agreed with our friendship. When he was called in, so was I. The first time I heard of the notion of quieting [the mind]. Woe for that which is lost, for I do not remember the entire thing, but I shall write what I do remember as a remembrance. The Rebbe began with the Sages' teaching: "a dream is one sixtieth of prophecy" [b. Berakhot 57b]. The Rebbe's path is known from the book *Hovat ha-Talmidim*. A person's existence [*yeshut*] opposes indwelling from above. If the mind and thoughts are awake, it is difficult for the divine [Presence] to alight from on high. When one is sleeping, as the mind and thoughts are quiet, then precisely because one is unaware of themselves it is possible for the inspiration to come from above. This is the idea of a dream being one [sixtieth of prophecy]. Our Rebbe's teaching is also well known: we become aroused more in prayer than in [studying] Torah, because in Torah we use the ego [*anokhiyut*] more, that is, [we say] "I learn," "I think," but in prayer the opposite is true. The most important thing is dissolution in it. When one is asleep, it is impossible to want anything, since one is

מכ"ק מרן אדמו"ר זצלה"ה הי"ד, בשנת תרצ"ו או צ"ז בעת שהייתי בחברותא אחת עם ידידי האברך היקר כמר יששכר נחמן זאב הי"ד זכינו בעשיית להקרא אל הקודש פנימה בזכותו של האברך הנ"ל כי כנראה היה אדמו"ר מאוד מסכים לחברותנו ובעת שהיה קורא אותו גם אני נקראתי. בפעם הראשונה שמעתי אז את הענין השקטה, אבל חבל על דאבדין שאיני זוכר כל הענין רק מה שאזכור הנני כותב למזכרת. אדמו"ר זצלה"ה התחיל אז בהמאמר חז"ל (ברכות נז:) חלום אחד מששים בנבואה. כנודע דרכו של אדמו"ר בספריו [בכתב היד: "בקונטרסו חובת התלמידים"] כי הישות של האדם הוא המתנגד להשראה ממרום. ואם דעתו ומחשבותיו ערים אז קשה שתשרה עליו השראה ממרום. ובעת שהאדם ישן ודעתו ומחשבותיו שוקטים אז דוקא כיון שאין לו אז דעת לעצמו אפשר שתשרה עליו השראה ממרום, וזה הענין חלום אחד וכו', כנודע גם מאמרו של אדמו"ר על מה שיותר מתעוררים בתפלה מאשר בתורה כי בתורה משתמשים יותר עם האנוכיות היינו איך לערין [אני לומד], איך קלער [אני חושב, מברר], אבל בתפלה להיפך העיקר הוא הביטול בה. אבל בעת שהאיש ישן אז אי אפשר לו לרצות דבר מה כי הלא ישן הוא... ודיבר אז שיתחיל האיש להביט על מחשבותיו שעה קלה לערך איזה רגעים היינו מה אני חושב, אז ירגיש לאט לאט שראשו מתרוקן ומחשבותיו עמדו משטפן הרגיל, ואז יתחיל לאמר פסוק אחד כגון ד' אלקים אמת כדי לקשר עכשיו ראשו החלל משאר מחשבות למחשבה אחת של קדושה. ואחר כך כבר יכול הוא לבקש צרכיו באיזה מדה שהוא צריך להתתקן בחיזוק אמונה או אהבה ויראה, וזכיתי לשמוע אז ממנו אופן השקטה בחיזוק אמונה. ואמר בלשונו הק' איך בין מאמין באמונה שלימה אז דאר אייבערשטער איז דער איינציגער נמצא אויף דער

slumbering! ... He also gave concrete counsels of how to quiet the thoughts.

He said then that one should begin by watching their thoughts for a while, for a few moments, [sensing,] “what am I thinking?” Then one will feel, slowly but surely, that the mind is becoming emptied and thoughts are resting from their ordinary deluge. One should then begin to recite a verse, like “Y-H-V-H, God, is truth” [Jer. 10:10], in order now to connect the mind, emptied of all other thoughts, to a single holy thought. Afterward one may ask for needs, regarding whatever quality one needs to repair: strengthening faith, love, or awe.” Then I was privileged to hear the process of quieting [for the sake of] strengthening faith from him. One said, and these are his holy words: “I believe, with perfect faith, that the Almighty is the only Existence in the world, and that there is not existence other than God in the entire world, and that everything here is only God’s illumination.” One should repeat this several times, but not with force, since the whole matter is to quiet the thoughts. Saying it with force can only arouse the ego. Just the opposite, [it should be said] very gently. I was also privileged to hear the idea of love. This was his formulation: “I yearn to be so close to the holy Creator. I want to feel close to the great Creator.”

He said then that this technique of quieting may be used in repairing all unsatisfactory qualities. Not through negation, however—only through positive application, through emphasizing the opposite of the negative quality...

After this act of quieting, one must bring some sort of indwelling from on high. He commanded me to recite the verse, “Show me, Y-H-V-H, Your ways,” in the Rebbe’s special melody. How beautiful and awesome—together—was the sight that I was privileged to behold, seeing and hearing [this] by virtue of my dear friend. Our Teacher emphasized this matter greatly, saying that it would surely be helpful. He said that, like with the matter of faith, after using the quieting for several weeks, one would say, “This is my God

וועלט. אין אז עס איז נישט דא קיין שום מציאות חוץ דער אייבערשטין אין די גאנצע וועלט. אין אלץ וואס עס איז דא אין איר איז נאר הארט ד'. (אני מאמין באמונה שלימה שהבורא הוא הנמצא היחידי בעולם, ואין שום מציאות זולתו, וכל העולם וכל אשר בו, הם רק הארת אור ד'), וכך שינן איזה פעמים אבל לא שיאמר זאת בחזקה כי כל הענין הוא רק להשקיט מחשבותיו ובאמירת בתוקף יכול הוא רק לעורר את האנוכיות שלו רק אדרבה באופן קל מאוד. גם זכיתי לשמוע בענין אהבה וזה היה לשונו הק' איך וואלט געוואלט זיין אזוי נאהנט צום הייליגען באשעפער. איך וואלט גוואלט פילען התקרבות צום גרויסען באשעפער. (רציתי מאוד להיות קרוב להשם יתברך, הייתי מאוד רוצה להרגיש התקרבות להבורא הגדול). ואמר אז שיכולים זאת ההשקטה לשמש לכל תיקוני המדות גרועות אבל לא באופן שלילי רק באופן חיובי באופן היפך המדה רעה... לאחר השקטה שזה צריך להביא לאיזה מין השראה ממרום צוה לאמר הפסוק הורני ד' דרכיך בניגוניו המיוחד של אדמו"ר, כמה נעים ונורא ביחד היה אז המחזה אשר זכיתי לראות ולשמוע בזכות חברי ידידי הנ"ל, ומאוד הפליג אדמו"ר אז בענין הזה ואמר כי בטוח לו שיועיל הרבה, ודיבר כגון לענין אמונה לאחר ההשתמשות איזה שבועות בהשקטה אז כשיאמר זה א-לי ואנוהו יהי' בחינת מראין באצבע כמו שאיתא כל זה במדרש. בפעם הראשונה לא זכינו לעמוד על תחילת דעתו של אדמו"ר זצלה"ה ואחר איזה משך זמן זיכנו השם שנית לשמוע מפי קדשו הדברים בתוספת ביאור ומאוד הזהיר לנו לעשות זה הענין.

and I will extoll him” [Ex. 15:2], an image pointed to with the finger, as described in the Midrash [Shir ha-Shirim Rabbah 3:15]. The first time [we heard this] we could not fathom our Teacher’s mind, but, after some time, God allowed us to hear these things from his mouth with greater explanation. He enjoined us to take care in this matter.